

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/36/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200283
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Degma
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1018200283.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave ako správny súd v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mariána Degmu a členiek senátu JUDr. Otílie Belavej a Mgr. Miriam Plavčákovej, v právnej veci žalobcu: BaF TRADING, s. r. o., so sídlom Tomášikova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 45 378 771, zastúpený: JUDr. Andrea Cúgová, advokátka, AK Svätoplukova č. 28, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutiu žalovaného Číslo: 1500995/2017 zo dňa 12.12.2017, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a .

Krajský súd v Bratislave žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. V zákonnej lehote na Krajský súd v Bratislave (ďalej len správny súd) podanou žalobou zo dňa 23.02.2018 sa domáhal žalobca preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného Číslo: 1500995/2017 vydaného dňa 12.12.2017 (ďalej aj len napadnuté rozhodnutie) ako aj jemu predchádzajúceho rozhodnutia správcu dane - mesta Senec (ďalej aj len správca dane, resp. prvostupňový orgán) č. 2017/24791/02/3 zo dňa 24.08.2017 (ďalej len prvostupňové rozhodnutie) a priznania náhrady trov konania.

2. V žalobe žalobca poukázal a následne aj správny súd zistil, že na tunajšom súde prebehli konania rovnakých účastníkov (žalobca a žalovaný) týkajúcich sa totožného predmetu konania - vyrubenia dane z nehnuteľnosti (tej istej) mestom Senec, a to za rok 2014 - konanie vedené pod sp. zn. 2S/96/2017, za rok 2015 - pod sp. zn. 1S/97/2017 a za rok 2016 - pod sp. zn. 2S/227/2020 (pôvodne 2S/97/2017), pričom vo všetkých týchto konaniach boli podané žaloby zamietnuté a žalovanému nebolo priznané právo na náhradu trov konania.

3. V týchto súdnych konaniach došlo k vyhláseniu rozsudkov, a to vo veci č. k. 2S/96/2017-40 dňa 23.01.2019, vo veci č. k. 1S/97/2017-49 dňa 23.09.2020 a č. k. 2S/227/2020-87 dňa 02.12.2020 (prvý rozsudok pod č. k. 2S/97/2017-40 zo dňa 23.01.2019 bol zrušený Najvyšším súdom SR a vrátený na nové konanie a rozhodnutie).

4. Správny súd po oboznámení sa v predchádzajúcom bode tohto rozhodnutia uvedenými rozsudkami konštatuje, že v tomto konaní prejednávaná vec je skutkovo a právne (až na rozdiel v roku, za ktorý bola daň vyrubená - 2017) totožná s vecami prejednávanými tunajším správnym súdom pod sp. zn. 2S/96/2018, sp. zn. 2S/227/2020 a sp. zn. 1S/97/2017. Správny súd musí konštatovať, že sa jedná o konanie vo veci rovnakého žalobcu a žalovaného ako aj totožného predmetu konania, ktorým je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie

správcu dane - mesta Senec ohľadom vyrubenia dane z nehnuteľností evidovaných na LV Č.. XXXX, N.. Ú.. M. patriacich žalobcovi, pričom vydaniu týchto preskúmaných rozhodnutí predchádzal takmer rovnaký priebeh administratívneho konania pred príslušnými orgánmi verejnej správy (žalovaným a prvostupňovým orgánom - správcom dane). Predmetné súdne konania (sp. zn. 2S/96/2018, sp. zn. 2S/227/2020, sp. zn. 1S/97/2017) boli vyššie uvedenými rozsudkami tunajšieho správneho súdu právoplatne skončené a žaloby boli zamietnuté.

5. Vzhľadom na tieto skutočnosti správny súd pri vypracovávaní tohto rozsudku (písomného vyhotovenia) využijúc ust. § 140 SSP, podľa ktorého správny súd vo veciach toho istého žalobcu a totožného predmetu konania, ktoré už boli predmetom konania pred správnym súdom, v odôvodnení každého ďalšieho rozsudku poukáže už len na totožný rozsudok, prípadne stručne zopakuje jeho dôvody, len stručne uvedie prípadné rozdiely medzi týmto súdnym prieskumom a konaniami vedenými pod sp. zn. 2S/96/2018, sp. zn. 2S/227/2020 a sp. zn. 1S/97/2017, resp. uvedie tie skutočnosti, ktoré považuje za potrebné uviesť a v ostatnom poukazuje na odôvodnenie rozsudkov vydaných pred tunajším správnym súdom vo veciach sp. zn. 2S/96/2018, sp. zn. 2S/227/2020 a sp. zn. 1S/97/2017.

I. Priebeh administratívneho konania a rozhodnutia správnych orgánov.

6. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného správny súd zistil, že tento obsahuje mimo iných písomností aj tieto: výzva správcu dane zo dňa 15.02.2016 adresovaná žalobcovi na podanie priznania k dani z nehnuteľností, priznanie žalobcu k dani z nehnuteľností evidovaných na LV Č.. XXXX, N.. Ú.. M. zo dňa 22.06.2018, zápisnica správcu dane z miestneho zisťovania zo dňa 29.02.2016 s fotodokumentáciou, zápisnica správcu dane o ústnom pojednávaní zo dňa 27.09.2016, rozhodnutie správcu dane č. 2017/24791/02/1 zo dňa 23.03.2017 - vyrubenie dane z nehnuteľností žalobcovi za rok 2017 vo výške XX XXX,XX €, odvolanie žalobcu zo dňa 24.04.2017 voči rozhodnutiu o vyrubení dane z nehnuteľností, rozhodnutie žalovaného Číslo: 1165739/2017 zo dňa 04.07.2017, ktorým bolo rozhodnutie správcu dane zo dňa 23.03.2017 zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie, úradný záznam správcu dane zo dňa 24.08.2017 - miestne zisťovanie nehnuteľností na Š. U. B.. Č.. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX s fotodokumentáciou.

7. Mesto Senec (správca dane) vydalo dňa 24.08.2017 prvostupňové rozhodnutie č. 2017/24791/02/3, ktorým bola v zmysle § 99e ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 582/2004 Z. z.) a zákona č. 653/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len daňový poriadok) žalobcovi vyrubená daň z nehnuteľnosti za rok 2017 vo výške XX XXX,XX €.

8. V dôsledku žalobcom podaného odvolania zo dňa 29.09.2017 voči prvostupňovému rozhodnutiu žalovaný vydal dňa 12.12.2017 napadnuté rozhodnutie Číslo: 1500995/2017, ktorým v predchádzajúcom bode tohto rozsudku uvedené prvostupňové rozhodnutie správcu dane potvrdil.

II. Žaloba.

9. Žalobca považoval napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie za nezákonné, nakoľko mal za to, že vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, pokladal ho za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, aj za arbitrárne, mal za to, že bolo vydané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä daňovým poriadkom a zákonom č. 582/2004 Z. z. a tiež došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní, ktoré vydaniu napadnutého rozhodnutia predchádzalo a ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

10. Žalobca v podanej žalobe uviedol v zásade totožné žalobné námietky, ako v prípade žalôb v konaniach vedených na tunajšom správnom súde vo veciach sp. zn. 2S/96/2018, sp. zn. 2S/227/2020 a sp. zn. 1S/97/2017, pričom poukázal na tieto súdne konania s tým, že sa jedná o ten istý druh správnej žaloby medzi tými istými účastníkmi konania, v zásade o tej istej veci. Žalobca v odôvodnení žaloby použil v podstate rovnakú právnu a skutkovú argumentáciu ako aj opis skutkového stavu veci ako vo vyššie uvedených súdnych konaniach a v nich podaných žalobách. V úvode žaloby žalobca opísal nadobudnutie zdaňovaných nehnuteľností, uviedol na vec sa vzťahujúce zákonné ustanovenia zákona č. 582/2004 Z. z. (§ 10 ods. 1, 2, 4, § 18 ods. 1, 2) a daňového poriadku (§ 3 ods. 1, 2, § 63 ods. 2, 5).

11. Žalobca zdôraznil, že pre zaradenie stavby na účely jej zdanenia je rozhodujúci účel využitia stavby, ktorý určuje daňovník. Skutočnosť, že stavba sa z rôznych dôvodov v príslušnom zdaňovacom období práve nevyužíva na určený účel, alebo sa v priebehu zdaňovacieho obdobia prestane využívať, nemôže byť dôvodom pre jej zaradenie do skupiny stavieb ostatné stavby neuvedené v písm. a) až h) - (§ 10 ods. 1 písm. i/ zákona č. 582/2004 Z. z.).

12. Záverom žalobca zhrnul, že žalovaný ako aj správca dane v danom prípade: 1/ nepostupovali podľa všeobecne záväzných právnych predpisov a nezbali pritom na zachovávanie jeho práv a právom chránených záujmov (§ 3 ods. 1 daňového poriadku), 2/ preskúmané rozhodnutia nevychádzali zo stavu vecí zisteného v daňovom konaní (§ 63 ods. 2 daňového poriadku), nevychádzali zo skutočného stavu a zo skutočného účelu využitia stavieb, 3/ odôvodnenie oboch preskúmaných rozhodnutí nespĺňalo zákonom stanovené požiadavky, najmä neobsahovalo vysporiadanie sa s jeho námietkami a vyjadreniami a zároveň nezodpovedali riadnemu a presvedčivému odôvodneniu (§ 63 ods. 5 daňového poriadku), čo spôsobilo ich nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov a nezrozumiteľnosť.

13. Replikou zo dňa 17.08.2018 žalobca zaujal stanovisko k vyjadreniu žalovaného k žalobe a poukázal na to, že aj v zmysle výpisu z Obchodného registra bol oprávnený vykonávať poľnohospodársku činnosť a produkciu, vrátane všetkých s tým súvisiacich činností.

III. Vyjadrenie žalovaného.

14. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 16.07.2018 a navrhol ju ako nedôvodnú zamietnuť. Vyjadrenie žalovaného v tejto veci je obsahovo obdobné ako jeho vyjadrenia v ostatných tunajších správnych súdom prejednávanych veciach uvedených v predchádzajúcom odôvodnení.

15. Žalovaný zdôraznil, že žalobca deklarované zaradenie stavieb do predmetu dane podľa § 10 ods. 1 písm. b) zákona č. 582/2004 Z. z. nepreukázal, pričom v daňovom konaní zároveň bolo preukázané, že predmetné stavby žalobca v zdaňovacom období roku 2017 nevyužíval tak, ako boli deklarované v jeho daňovom priznaní a správcom dane boli potom správne zaradené podľa § 10 ods. 1 písm. i) zákona č. 582/2004 Z. z. a vyrubená daň z nehnuteľnosti.

IV. Posúdenie skutkových tvrdení a právnej argumentácie.

16. Krajský súd v Bratislave ako správny súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 11 ods. 1 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo na nariadenom pojednávaní konanom za prítomnosti oboch procesných strán a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom a žalobné námietky neodôvodňovali jeho zrušenie.

17. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

20. Podľa § 3 ods. 1, 2, 3 zákona č. 563/2009 Z. z. pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb. (2) Správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných

právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne určeniu a vyrubeniu dane. (3) Správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

21. Podľa § 24 ods. 2, ods. 3 zákona č. 563/2009 Z. z. správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov. (3) Správca dane preukazuje skutočnosti o úkonoch vykonaných voči daňovému subjektu, ktoré sú rozhodné pre správne určenie dane. Nie je potrebné dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti.

22. Podľa § 10 ods. 1, ods. 2 zákona č. 582/2004 Z. z. predmetom dane zo stavieb sú stavby na území Slovenskej republiky v tomto členení: a) stavby na bývanie a drobné stavby, ktoré majú doplnkovú funkciu pre hlavnú stavbu, b) stavby na pôdohospodársku produkciu, skleníky, stavby pre vodné hospodárstvo, stavby využívané na skladovanie vlastnej pôdohospodárskej produkcie vrátane stavieb na vlastnú administratívu, c) chaty a stavby na individuálnu rekreáciu, d) samostatne stojace garáže, e) stavby hromadných garáží, f) stavby hromadných garáží umiestnené pod zemou, g) priemyselné stavby, stavby slúžiace energetike, stavby slúžiace stavebníctvu, stavby využívané na skladovanie vlastnej produkcie vrátane stavieb na vlastnú administratívu, h) stavby na ostatné podnikanie a na zárobkovú činnosť, skladovanie a administratívu súvisiacu s ostatným podnikaním a so zárobkovou činnosťou, i) ostatné stavby neuvedené v písmenách a) až h). (2) Predmetom dane zo stavieb sú stavby, ktoré majú jedno alebo viac nadzemných podlaží alebo podzemných podlaží, spojené so zemou pevným základom alebo ukotvené pilótami. Na daňovú povinnosť nemá vplyv skutočnosť, že stavba sa prestala užívať.

23. Podľa § 18 ods. 1, ods. 2 veta prvá a veta druhá zákona č. 582/2004 Z. z. daňová povinnosť vzniká 1. januára zdaňovacieho obdobia nasledujúceho po zdaňovacom období, v ktorom sa daňovník stal vlastníkom, správcom, nájomcom alebo užívateľom nehnuteľnosti, ktorá je predmetom dane, a zaniká 31. decembra zdaňovacieho obdobia, v ktorom daňovníkovi zanikne vlastníctvo, správa, nájom alebo užívanie nehnuteľnosti. Ak sa daňovník stane vlastníkom, správcom, nájomcom alebo užívateľom nehnuteľnosti 1. januára bežného zdaňovacieho obdobia, vzniká daňová povinnosť týmto dňom. (2) Na vyrubenie dane z nehnuteľností je rozhodujúci stav k 1. januáru zdaňovacieho obdobia. Na zmeny skutočností rozhodujúcich pre daňovú povinnosť, ktoré nastanú v priebehu zdaňovacieho obdobia, sa neprihliada, ak tento zákon neustanovuje inak.

24. V prejednávanvej veci správny súd má povinnosť preskúmať zákonnosť postupu žalovaného ako aj správcu dane pri vydávaní preskúmaných rozhodnutí v zmysle žalobných námietok.

25. Úlohou súdu v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správnych orgánov podľa SSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konať v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci súdneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe z hľadiska toho, či takéto namietané procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré musí mať zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní. Každé rozhodnutie správneho orgánu musí spĺňať všetky zákonom naň kladené formálne náležitosti, t. j. musí byť vydané v písomnej forme, vecne príslušným správnym orgánom. Musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať náležitosti určené právnymi predpismi na prejednávanú vec sa vzťahujúcimi.

26. Osoby dotknuté rozhodnutím správneho orgánu majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Absenciu dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých orgán verejnej moci vo veci rozhodol, je treba považovať za prejav arbitrárnosti, znamenajúci porušenie ústavou garantovaného základného práva, majúci za následok nepreskúmateľnosť takéhoto rozhodnutia.

27. Správny súd musí len zopakovať záver vyplývajúci z odôvodnení (časť - právne posúdenie veci) rozsudkov vydaných pred tunajším správnym súdom vo veciach sp. zn. 2S/96/2018, sp. zn. 2S/227/2020 a sp. zn. 1S/97/2017 a konštatuje, že v daňovom konaní zistenom skutkovom stave bolo nesporne preukázané, že žalobca predmetné nehnuteľnosti, ktoré v daňovom priznaní pre daň z nehnuteľností za rok 2017 deklaroval v zmysle § 10 ods. 1 písm. b) zákona č. 582/2004 Z. z. ako stavby na poľnohospodársku produkciu, skleníky, stavby pre vodné hospodárstvo, stavby využívané na skladovanie vlastnej produkcie vrátane stavieb na vlastnú administratívu, na tento účel k 01.01.2017 nevyužíval. V daňovom konaní správca dane vykonal riadne šetrenie za účelom zistenia skutkového stavu predmetných nehnuteľností, z hľadiska ich využívania, pričom vykonal miestne zisťovanie dňa 29.02.2016, ústne pojednávanie dňa 27.09.2016 a zistenia z nich použil aj pre rozhodovanie o dani z nehnuteľností za predchádzajúce zdaňovacie obdobia - roky 2014, 2015, 2016. Správca dane doplnil takto uskutočnené dokazovanie miestnym zisťovaním vykonanom dňa 24.08.2017, ktoré potvrdilo dovtedajší stav nehnuteľností, ktoré sa reálne nevyužívali a boli schátralé. Správny súd uvádza, že v prípade, ak takéto zistenia správcu dane nezodpovedali skutočnosti, nič nebránilo žalobcovi v rámci daňového konania predložiť dôkazy, z ktorých by jednoznačne vyplýval účel ich využitia na ním v daňovom priznaní deklarovaný účel (napr. nájomné zmluvy, doklady, z ktorých by vyplývali dodávky poľnohospodárskych produktov vhodných na skladovanie v daných nehnuteľnostiach, príp. ich administratívne využívanie). Žalobca žiadne takéto dôkazy nepredložil ani v súdnom konaní. Zároveň správny súd dodáva, že daňou zo stavieb sa zdaňujú aj také skolaudované stavby, ktoré sa prestali užívať, a to dovtedy kým sú vedené v evidencii katastra nehnuteľností ako stavby. Pre zaradenie stavby podľa ods. 1 §10 zákona č. 582/2004 Z. z. je rozhodujúci účel ich využitia k 01.01 zdaňovacieho obdobia (rok 2017). V ostatnom správny súd poukazuje na právne odôvodnenia rozsudkov vydaných vo veciach sp. zn. 2S/96/2018, sp. zn. 2S/227/2020 a sp. zn. 1S/97/2017.

28. Záverom musí správny súd uviesť, že v preskúmanom daňovom konaní nezistil žiadne také procesné porušenia, ktoré by mohli spôsobiť nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Má za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a žalovaný v rozhodnutí prihliadol na všetko čo vyšlo v konaní najavo. Napadnuté rozhodnutie obsahuje všetky zákonom (daňový poriadok) požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Žalovaný sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, opísal riadne zistený skutkový stav, ktorý správne právne vyhodnotil. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, je vecne správne, neprisvedčil žalobným námietkam a preto žalobu ako nedôvodnú v súlade s § 190 SSP zamietol.

29. O nároku na právo na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 168 SSP a vo veci úspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, žiadne si ani neuplatnil a navyše ide o orgán štátnej správy.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť. Kasačná sťažnosť musí byť podaná v 30 dňoch od doručenia rozhodnutia súdu. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 443 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 145 ods. 2 SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti

neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).